

Rákosi Judit

ÖKO Zrt.

Közérdek és magánérdek lehatárolásának egyes közgazdasági és jogi aspektusai

Jelen dolgozat és előadás célja, hogy a tágabb szakmai közvéleménnyel megismertesse a témában korábban született tanulmányok fontosabb mondanivalóját annak érdekében, hogy megkezdődjön az érdemi gondolkodás a témában.

A dolgozat jelentős mértékben támaszkodik a második vízgyűjtő-gazdálkodási tervben (továbbiakban VGT2)¹, annak gazdasági vonatkozású fejezeteiben (VGT2 5.2, 8.5 melléklete) foglaltakra. Az előadás témájához kapcsolódó közreműködők a szerzón kívül: Ungvári Gábor REKK Kiss András REKK. Felhasználtuk a 2018-ban az OVF megbízásából, az ÖKO Zrt által készített a „Közérdekű és magánérdekű feladatok lehatárolása, díjképzés és finanszírozási mechanizmus fejlesztése, egységesítése, valamint a mezőgazdasági célú vízhasználatokra vonatkozó adatszolgáltatás bővítésének megalapozása” című tanulmány (továbbiakban közérdekes tanulmány) egyes részeit. Az előadás témájához kapcsolódó közreműködők a szerzón kívül: dr. Ress Rita (jogi szakértő), Barta Márton REKK, Ungvári Gábor REKK.

Közérdek és magánérdek lehatárolásának közgazdasági kérdései

A VGT2 megállapítja (2015), hogy 2014-ben állami kezelésbe kerültek az állami tulajdonú, de korábban társulati kezelésű állami tulajdonú képező csatornák és vízfolyások. Ezzel állami kötelezettséggé lett kisebb gazdálkodói közösségek közvetlen érdekeit szolgáló feladatok ellátása is. Mivel az infrastruktúra kapacitása korlátozott és a fenntartás költsége magasabb a közérdek körén túl nyújtott többlet funkciók kiszolgáltatása miatt, ebből adódik, hogy a közcélok biztosításán túl szükséges többlet kapacitások fenntartását nem a köz erőforrásaiból indokolt fedezni. A teher megosztás mellett azonban a kapacitások korlátossága miatt a zsúfoltság (túlhasználat) feloldása is feladat. A kialakítandó árpolitikának nem a teljes rendszer költség fedezésére kell elsősorban irányulnia, mivel a vízrendszer közcélokat is szolgál, hanem a vízelvezetés iránti igényeknek és az infrastruktúra lehetőségeinek összehangolása a fő cél. Ebben a folyamatban az érintettek a vízrendszer nyújtotta szolgáltatásról az árinformáció alapján tudnak majd döntéseket hozni.

A közérdekes tanulmány azonosítja, hogy általánosságban valamilyen feladat állami elvégzésének három indoka lehet: (1) a feladatellátás egyértelműen közérdek (közvetlen állami finanszírozás), (2) a feladatellátás költségszerkezete, valamint a köz- és magánérdekek egyidejű jelenléte miatt az állami megvalósítás a racionális (költségelvé állami finanszírozás), ahol az állam kifizeteti a magánérdekre eső költségeket, vagy (3) a feladat ellátásával önmagán túlmutató társadalmi haszonnal is kecsegtető magán értékteremtéshez járulunk

¹ Magyarország felülvizsgált, 2015. évi vízgyűjtő-gazdálkodási terve
<http://www.vizugy.hu/index.php?module=vizstrat&programelemid=149>

hozzá (támogató állami finanszírozás). Utóbbi két esetben van tere az állami és a magán szereplők között költségmegosztásnak. A VIZIGEK feladatait tipizálhatók ezen logikát használva:

- Közvetlen állami finanszírozás indokolt
 - az össztársadalmi szinten fogyasztott szolgáltatásoknál (pl. nagyteréségi vízszétosztás, ökológiai vízpótlás);
 - azoknál a lakóhelyhez kötötten biztosított, területileg külön-külön előállított és fogyasztott szolgáltatásoknál, amelyeknél a szolgáltatás szintjében az állam nem differenciálhat területek, csoportok között (pl. belterületek árvíz elleni védelme, villámárvizek elleni védelem)
 - azoknál a lakóhelyhez kötötten biztosított, területenként eltérő színvonalon, eltérő megoldásokkal megszervezhető szolgáltatásoknál, ahol a szolgáltatás megszervezéséért az önkormányzat a felelős, de jelentkezik (jelentkezhet) vízügyi igazgatósági feladat (mint pl. települési csapadékvíz gazdálkodás)
 - havária esetekre való reagálás képességének fenntartása, kárelhárítás
 - valamint a fentiek feltételeként az állami tulajdonú vízkészletek és infrastruktúra (vízrendszer) kapacitásokhoz való hozzáférés és hasznosítás/szabályozási feladatai érdekében.
- Költségelvű állami finanszírozás indokolt azon feladatokkal összefüggésben, amikor költség szempontból valamilyen méretgazdaságosan működni képes szervezet tudja csak ellátni a feladatot közcélok is ellátó eszközökön vesznek igénybe pl. gazdasági értékteremtéshez kapcsolódó vízszolgáltatást vagy, a vízfolyások terhelés-befogadó kapacitásának igénybevételekor jelentkeznek feladatok.
- Költségelvű és részben támogató állami finanszírozás indokolt azon szolgáltatásokhoz való hozzáférés esetén, amelyek közcélok is ellátó eszközökön hajtanak végre magán jellegű szereplők, mint pl. ökológiai célú vízpótlás.

A tanulmány a fentiek mellett megfogalmaz koncepcionális javaslatokat a vízpótláshoz és a vízelvezetéshez kapcsolódóan. A javaslat szerint a nagy-teréségi vízpótló funkciót ellátó közérdekű elsődleges művek esetén állami forrásból valósuljon meg a fejlesztés, a rekonstrukció (pl. depónia megerősítés, műtárgyak cseréje,) és az üzemelés, fenntartás finanszírozása. A nagy-teréségi rendszerek átadási pontjai után következő vízpótló rendszerek (továbbiakban másodlagos rendszerek) magánérdekűek, finanszírozásának terhe, az általuk kiszolgált felhasználók között arányosan oszoljon meg. Ha a másodlagos mű nem állami tulajdonban van, akkor érdekeltségi alapon történik a fenntartás, és az üzemeltetés, de ha van a rendszeren pl. ökológiai vízpótlási feladat, akkor annak arányában állami forrás biztosítandó az üzemeltető számára. Az ökológiai vízpótlás és a nagy hozzáadott értéket előállító öntözés arányában célszerű állami támogatást rendelni a fenntartáshoz és az üzemeltetéshez ezen költségek egy meghatározott százalékának az átvállalásával. A harmadlagos művek, vízilétesítmények (táblán, birtokon belüli vízilétesítmények) esetén a költségek az egyedi tulajdonosokat terhelik.

Vízelvezető rendszerek esetében a közérdek és egyben közfeladat a belterületekről elvezetett és az országos vonalas közlekedési infrastruktúrák víztelenítéséből származó vizek elvezetése.

A külterületi gazdasági tevékenységek érdekében szükségessé váló vízelvezetés nem közérdekű és nem is tekinthető közfeladatnak az a közérdek ellátásán felül rendelkezésre álló kapacitásokkal elégíthető ki. Ebből következik, hogy a (bel)vízelvezetés költsége érdekeltségi alapon az állam és a magán célú igénybe vevők között oszlik meg.

Az egyes vízrendszereken az elvezetési kapacitások korlátosságából következhet, hogy a csúcsidei terhelés időszakában a külterületi elvezetési igények meghaladják a településekről és a vonalas közlekedési infrastruktúrákról elvezetett mennyiség után fennmaradó elvezetési kapacitásokat. Ebben az esetben az üzemeltetési és a fenntartási költségek megfizetésén túl az elvezető kapacitás erőforrásköltségét is indokolt fizettetni (ami alapján eldönthető, hogy mely külterületi bevezetések milyen sorrendben bocsáthatnak az elvezető rendszerbe).

A vízgazdálkodási és védelmi infrastruktúrákat, noha hosszú életciklusúak nem szabad állandónak tekinteni. Időszakos megújításuknak (akár a fenntartott kapacitások felülvizsgálatának) folyamatosan alkalmazkodnia kell a változó igényekhez és változó társadalmi és környezeti feltételekhez. Ennek a hosszútávú, de folyamatos alkalmazkodásnak a vezetése is állami feladat. Az állam pénzügyi szerepvállalásának kiterjesztése az infrastruktúra egészére nem csak a felhasználható közforrások korlátossága miatt lehetetlen, hanem célszerűtlen is, mivel az infrastruktúra kezeléséhez és fejlesztéséhez szükséges használói keresletre vonatkozó információk reálisan csak a használók költség érzékelésén keresztül tárhatóak fel.

Közérdek és magánérdek lehatárolásának egyes jogi kérdései

Itt a két kulcsjogszabály az **államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény (Áht.)** és **A vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény (Vgtv.)**, amelyek a kérdéstről rendelkeznek.

Az Áht. közfeladat fogalmát pontosan meghatározza. Ennek értelmében **közfeladat a jogszabályban meghatározott állami vagy önkormányzati feladat.**

Az Áht. kimondja, hogy közfeladatot meghatározó jogszabályban meg kell határozni a közfeladat ellátásának módját és egyidejűleg rendelkezni kell az annak ellátásához szükséges pénzügyi fedezet biztosításáról.

Új közfeladat kizárólag az annak ellátásához megfelelő pénzügyi fedezet rendelkezésre állása esetén írható elő vagy vállalható. Ha a pénzügyi fedezet már nem áll rendelkezésre, intézkedni kell a pénzügyi fedezet biztosításáról vagy a közfeladat megszüntetéséről.

Az Áht. rendelkezésekből tehát az következik, hogy az lesz közfeladat, amit jogszabály annak minősít, ugyanakkor jogszabály csak akkor minősíthet valamit közfeladatnak, ha az annak ellátásához szükséges pénzügyi fedezet rendelkezésre áll, az biztosított.

A Vgtv. egyrészt megjelöli, hogy az *állami feladatokat* a Kormány (miniszterek), milyen munkamegosztás alapján látja el, majd nevesíti a vízügyi igazgatási szerveket, mint az állami tulajdonban lévő vizek, vízellátási- és vízkezelési vagyongazdálkodási szerveket, továbbá az állami tulajdonú vízellátási- és vízkezelési üzemeltetését, fenntartását és fejlesztését ellátó költségvetési szerveket.

A jogszabály tehát meghatározza az állami feladat ellátásának módját és ezáltal a pénzügyi fedezetet a központi költségvetés adja. Ugyanakkor e **központi költségvetésből való finanszírozás részleges**, mert a Vgtv. 7.§ (1) bekezdése értelmében az állami tulajdonban lévő, illetve a jogszabály által állami üzemeltetésbe és fenntartásba kerülő vizek és vízellátási létesítmények üzemeltetésének és fenntartásának költségeit a **közérdek mértékéig** kell a központi költségvetés útján biztosítani, az e feletti költségeket az igénylőnek kell megtéríteni.

A Vgtv. definíciója a **közérdek mértékét** egyértelműen a közfeladatok előre meghatározott színvonalon történő ellátásával azonosítja, és ha idézzük az Áht. hivatkozott rendelkezését, úgy ez a „színvonal” a közfeladat ellátásához indokoltan szükséges, megalapozott költségek finanszírozását jelenti. Valóban ez lenne a közérdek?

A Vgtv. definíciója alapján a **közérdek** a közfeladatoknak **a külön jogszabályban meghatározott személyi és tárgyi feltételekre is figyelemmel megállapított színvonalon történő ellátása**. A közérdek valóban egy személyi és tárgyi feltételeken alapuló, arra figyelemmel megállapított színvonallal lenne azonosítható vagy az állami teherviselő képesség határát jelenti.

A Vgtv. nem definiálja a közérdek mértékét, így több mint két évtizeddel a jogszabály hatályba lépését követően még mindig nem meghatározott, hogy hol van az állami/önkormányzati szerepvállalás határa.

Bár a Vgtv. 8.§ (1) bekezdése kimondja, hogy a közérdek mértékét meghaladó feladatok költségeit meg kell téríteni „igénylőknek”, de sem a Vgtv., sem a vonatkozó Rendelet nem definiálja, hogy kiket ért „igénylők” alatt a közérdek mértékét meghaladó feladatok finanszírozása vonatkozásában.

Eddigiekben egy tevékenységre határozták meg a Vgtv-ben nevesített állami közfeladatok közül az "igénylők" által fizetett "hozzájárulás" tartalmát ez **a mezőgazdasági vízszolgáltatás**. A mezőgazdasági vízszolgáltatás díjképzési rendjét szabályozó 115/2014. (IV.3.) Kormányrendelet definiálja azt, hogy kinek, mit kell fizetni. Itt az üzemelés és fenntartás közvetlen és közvetett állandó és változó költségeit, valamint az értékcsökkenést kellene megfizetni a díjban 115/2014. (IV.3.) Kormányrendelet 1. Melléklet. Hosszú távon is az állandó költségek felét a költségvetés fogja állni. Az értékcsökkenés nagysága messze nem fedezi a szükséges pótlások értékét, mert az eszközök nyilvántartási értéke általában, lényegesen kisebb a piaci értéknél. A jelenlegi helyzetben tehát akkor sem lehetne csak díjból fedezni a szükséges pótlásokat, ha a teljes értékcsökkenés része lehetne a költségkalkulációnak és a bevételek ezt fedeznék is.

Maga a díjképzési séma nem foglalkozik a fejlesztéssel és az értékcsökkenési forrás nagyságát meghaladó pótlás, rekonstrukció fedezésével.

A fentiek alapján a jelenlegi séma a mezőgazdasági vízszolgáltatásban: közérdek a fejlesztés, rekonstrukció, viszont a vízhasználók fizetik a szolgáltatási díjat, ami fedezi az üzemeltetést, fenntartást és a pótlások egy részét.

A témával kapcsolatban a legfontosabb Vgtv-t érintő módosítási javaslatokat az alábbiakban foglaljuk össze:

1. A Vgtv-ben megjelölt állami és önkormányzati feladatok („közfeladat”) felülvizsgálata.

Az állami/önkormányzati tulajdonjog/használati jog önmagában ne generáljon közfeladatot és ezáltal költségvetési forrásigényt, illetőleg ki kell mondani, hogy az állam/önkormányzat a tulajdonát képező vizek, vízellátási létesítmények fenntartása esetében nem feltétlen és kizárólag közfeladatot lát el, hanem azzal magánérdeket is szolgál. Ez utóbbi esetben pedig a szolgáltatást igénybe vevőnek a feladat ellátását finanszírozni kell.

Konkrétan:

- az állami feladatok (közfeladat) köréből kerüljön kivételre: a mezőgazdasági vízszolgáltatás, a belvízelvezetés külterületen, pl. mezőgazdasági terület, ipari terület (utóbbi esetén az állam belvízvédekezési irányító szerepének sérelme nélkül) vagy
- mindkettő államilag ellátott közszolgáltatásként funkcionál, aminek költségeit a szolgáltatást igénybevevők a Vgtv.-ben adott felhatalmazás alapján külön jogszabályban meghatározott módon és formában kötelesek viselni.
- A másik oldalról ugyanakkor szükséges a Vgtv. 7.§ (2) bekezdésének módosítása a tekintetben, hogy az állami feladatok (közfeladat) sorába fel kell venni az ökológiai célú vízpótlást (pl. vizes élőhelyek védelme, holtágfeltöltés), a közjóléti célú vízátervezést, vízpótlást.

2. A Vgtv. jelenleg hatályos 8.§ (1) bekezdése értelmében, „a közérdek mértékét meghaladó, illetve a Vgtv. 7.§-ban nem említett tevékenység - vízimunka, vízellátási létesítmény építése - többletköltségeit az igénylők kötelesek megtéríteni.” A törvényszöveg pontosításra szorul.

Javaslatok:

- A Vgtv az „igénylők” fogalmat használja, azonban azt nem definiálja, kiket ért igénylők alatt. Javaslat: igénylő helyett és/vagy a mellett az abban „érdekelt” fogalom használata
- A Vgtv. nem definiálja a közérdek mértékét, így azt meg kell határozni, ha az állami/önkormányzati szerepvállalás határát rögzíteni kívánjuk. Ezt nem lehet általánosságban rögzíteni, hanem minden egyes vízhasználatra vonatkozó rendeletnél, amikor előírásra kerül a vízhasználók fizetési kötelezettsége (a 115/2014 Kormányrendelet analógiája szerint), akkor a közérdek fogalma alapján kell meghúzni a vízhasználók fizetési kötelezettsége és az állami költségvetésből fedezendő költségek közti határt.
- A 7.§-ban említett tevékenység esetében a közérdek mértékét meghaladó többletköltséget az „igénylőnek” kell megtéríteni, míg azon tevékenység esetében, amely nem szerepel a 7. §-ban, annak a teljes költségét az igénylő köteles viselni (a pontosítás indoka, hogy utóbbi esetben a „többletköltség” fogalmilag nem értelmezhető).

Finanszírozási kérdések

Érdemes külön megvizsgálni, hogy a közfeladatok nem állami költségvetés általi finanszírozása mely költség, illetve ráfordítás tételekre vonatkozik. Az Áht. szabályozása szerint a közfeladatokra a pénzügyi fedezetet biztosítani kell költségvetési, vagy egyéb forrásokból. Ebből következően itt a teljes ráfordítás igény, azaz a fejlesztés, pótlás (rekonstrukció), üzemeltetés, fenntartás, beleértendő a pénzügyi fedezet fogalmába.

A Vgtv-ben nem tisztázott, illetve ellentmondásosan szabályozott, hogy milyen jellegű költségeket kell a költségvetésből finanszírozni és milyen jellegű költségeket kell a vízhasználónak fizetni. Jelleg alatt a következő kategóriákat lehet érteni: üzemeltetés, fenntartás, értékcsökkenés, pótlás, rekonstrukció, fejlesztés).

A Vgtv. 3.§ (2) b) pontja az állami feladatok ellátása körében azt írja, hogy a VIZIG-ek látják el „*az állami tulajdonban lévő vízellátási létesítmények üzemeltetését, fenntartását és fejlesztését.* A Vgtv. 7.§ (1) pontban csak üzemeltetési és fenntartási költségekről van szó. A 8.§ (1) pont a vízimunka, vízellátási létesítmény építése többletköltségeiről beszél. **Ezért egyértelművé kell tenni, hogy mely költségelemek többletköltségeinek ellentételezését kell a vízhasználónak megtéríteni.**

A Vgtv nem részletezi a fenntartás fogalmát. A 120/1999. (VIII. 6.) Korm. rendelet a vizek és a közcélú vízellátási létesítmények fenntartására vonatkozó feladatokról értelmező rendelkezései között az alábbiak szerepelnek:

2. § E rendelet alkalmazásában

1. fenntartás: a vizeken és a közcélú vízellátási létesítményeken végzett munka, amelyet a biztonságos üzemelés és a rendeltetésszerű használat érdekében rendszeresen vagy eseti jelleggel el kell végezni, beleértve az építmény, illőleg egyéb tárgyi eszköz alkotórészei lényeges elemeinek részleges cseréjét, valamint a vis maior következtében közvetlenül szükséges hibaelhárítást, továbbá ezzel közvetlenül összefüggésben más tárgyi eszközökön végzett bontást és helyreállítást;

2. közérdekű fenntartás: a Vgtv.-ben meghatározott vízgazdálkodási feladatok ellátása érdekében az állami és az önkormányzati tulajdonban lévő vizek és közcélú vízellátási létesítmények, valamint a területi vízügyi hatóság kijelölő döntése alapján a vízügyi igazgatóság által üzemeltetett egyéb vizek és vízellátási létesítmények fenntartására, mint közfeladatra a központi és az önkormányzati költségvetésben biztosított pénzeszközből, illetve egyéb támogatásból megvalósuló tevékenység;

Ha a fenntartás fogalmi körébe a fentiek alapján nem tartozik bele a rekonstrukció és a fejlesztés, úgy ennek költségeit az államnak (önkormányzatnak), mint tulajdonosnak kell állnia a Vgtv szerint, hisz ez esetben nem „a közérdekű fenntartás körébe nem tartozó fenntartás költségeiről” beszélünk, így ezekre magánforrás nem vonható be.

Tehát a 120/1999. (VIII. 6.) Korm. rendelet „Fenntartás” és a „közérdekű fenntartás” fogalma nem tartalmazza a rekonstrukció, felújítás, teljes pótlás költségeit.

A 120/1999. (VIII. 6.) Korm. rendelet értelmében a fenntartó által elvégzett, de a közérdekű fenntartás körébe nem tartozó fenntartás költségeit az abban érdekelt személyek, illetve az azt igénylők a fenntartó részére kötelesek megfizetni. A rendelet a fenntartási többletköltségek megállapításához jelenleg keretet ad [érdekeltségi alapon kell megállapítani, a többletköltséget a vízellátási létesítmény fenntartásának összköltségeihez viszonyítva vagy a

közérdek mértékét meghaladó költségekre figyelemmel kell megállapítani és annak viseléséről, a fizetés módjáról a feleknek szerződésben kell megállapodni]. Ugyanakkor feltételezi, hogy a felek között ez a szerződés létrejön, és nem kezeli azt az esetet, ha a szerződéskötés elmarad, és így finanszírozás változatlanul állami, költségvetési teher marad.

A témával kapcsolatban a legfontosabb a Vgtv.-t, a 120/1999. (VIII. 6.) Korm. rendelet érintő **módosítási javaslatokat** az alábbiakban foglaljuk össze:

1. Javaslat a többletköltségek érvényesíthetősége (kikényszeríthetősége) és kiszámíthatósága érdekében: amennyiben a Felek között a szerződés megfelelő határidőben nem jön létre, úgy jogszabályi felhatalmazás alapján a fenntartónak jogában álljon egyoldalúan, miniszteri rendeletben meghatározott elvek mentén, től-ig keretben megalkotott, de az egyes igazgatóságok területi sajátosságait is figyelembe vevő, az OVF által jóváhagyott és nyilvános igazgatósági szabályzat szerint, az abban foglaltak alapulvételével díjat megállapítani és e díj megfizetésével egyidejűleg a fenntartói hozzájárulást kiadni (határozott időre), illetőleg a vízjogi hatósági engedélyköteles munkák esetén a kérelem kötelező mellékletét képezze a fenntartó ezen, már a díj megfizetését is tartalmazó hozzájáruló nyilatkozata.
2. Javaslat, hogy ne csak a többlet fenntartási költségekre szűkítsék le a Vgtv.-ben a vízhasználók által fizetendő költségeket, hanem általános megfogalmazás szerepeljen a 7, 8. §-ban. A 120/1999. (VIII. 6.) Korm. rendelet címét és tartalmát is módosítani kellene, ne csak a fenntartásról, hanem az üzemeltetésről és esetleg a rekonstrukcióról is szóljon. Két megoldás lehetséges: Vagy a fenntartás fogalmát kellene kibővíteni, beleértve a pótlást, rekonstrukciót, vagy egy új fogalmat bevezetni, a működtetést, amit tágan értelmezünk.
3. Speciális probléma az, hogy vannak olyan VIZIG szempontból nem közfeladatnak minősített tevékenységek, amelyek másik állami, vagy önkormányzati által ellátott közfeladatként kezelhetők és többletköltséget okoznak a VIZIG-nek. Ilyen pl. a tisztított és tisztítatlan szennyvíz bevezetése (önkormányzati feladat, víziközművek végzik), belterületi belvíztározók leürítése (önkormányzati feladat). Ekkor a VIZIG-ek kiszámlázzák a költségeiket, melyet az önkormányzatok, vagy a víziközmű szolgáltatók fizetnek. Ilyen esetben nem mondhatjuk, hogy a szennyvízbevezetés nem közérdek, csak más szervezet által képviselt helyi közérdek. Ezt is tisztába kellene tenni a szabályozásban.
4. A vízvezetési szolgáltatást igénybevevők esetén a kérelem előterjesztésekor a felhasználónak nyilatkoznia kelljen, hogy a (1) bevezetési ponton szabályozni tudja-e a bevezetésre kerülő mennyiséget? (2) a bevezetésre az elvezető rendszer csúcsidei terhelésének időszakában, vagy ahhoz képest késleltetve tart igényt? (3) közösen elfogadott becslés a bevezetni kívánt mennyiségről egy referencia előtér méret esetén. A vízvezetés szolgáltatás költségmegtérítésével kapcsolatban javasolt Kormányrendeletben szabályozni a hozzájárulás/díjképzés módját.
5. Le kellene határolni javaslatunk szerint azokat a nagytérségi vízpótló rendszereket, műveket, amelyeket teljes egészében központi költségvetési forrásból kell finanszírozni annak ellenére, hogy részben mezőgazdasági vízszolgáltatási célokat szolgálnak.

Feladatok

Mind a VGT2, mind a közérdekes tanulmány igazolja azt, hogy a VIZIG-ek által kezelt, üzemeltetett művei jelentős részben nem közérdekű, hanem részben, vagy egészben magánérdekű tevékenységet végeznek. Ezért a működtetés csak akkor lesz pénzügyileg fenntartható, ha a központi költségvetésen kívül az érdekeltek/érintettek is beszállnak a finanszírozásba.

A megfogalmazott javaslatok elfogadtatása és megvalósítása érdekében a következő lépések megtétele javasolt:

1. Az eddig elkészült tanulmányok következtetéseinek ismertetése, megvitatása az érintettekkel, a döntéshozókkal és a szélesebb szakmai közvéleménnyel. A javaslatok továbbfejlesztése, elfogadása.
2. A Vgtv. és a 120/1999. (VIII. 6.) Korm. rendelet módosításainak előkészítése
3. Az egyes részben, vagy egészben magánérdekű tevékenységek/szolgáltatások érintettek általi hozzájárulásának/díjképzésének szabályozásának előkészítése. Ebben meg kell határozni, hogy kik, milyen szolgáltatásra és milyen költségelszámolás alapján, milyen költségtételre (üzemeltetés, fenntartás, rekonstrukció, fejlesztés) és milyen vetítési alapra fizetnek (m³-re, km-re, m², ha stb)
4. Az egyeztetések eredményeként prioritási sorrend felállítása, időbeni ütemezés elfogadása.

Hivatkozások

OVF (2015) Magyarország felülvizsgált, 2015. évi vízgyűjtő-gazdálkodási terve
ÖKO Zrt (2018): Közérdekű és magánérdekű feladatok lehatárolása, díjképzés és finanszírozási mechanizmus fejlesztése, egységesítése, valamint a mezőgazdasági célú vízhasználatokra vonatkozó adatszolgáltatás bővítésének megalapozása. Megbízó OVF